COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(91) 104 def.

Brussel, 11 april 1991

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake financiële en technische hulp en
inzake economische samenwerking met
ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en in Azië

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. Het beleid van de Gemeenschap op het gebied van de samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië steunt hoofdzakelijk op twee pijlers : financiële en technische hulp en economische samenwerking.

   De financiële en technische hulp, waaraan sinds 1976 uitvoering wordt gegeven, blijft het belangrijkste werktuig voor de ontwikkelingssamenwerking. Voor de doelstellingen van deze vorm van steunverlening en de wijze waarop die hulp wordt verleend gelden momenteel de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 442/81 van de Raad.

   Ook voor de wat korter geleden ingevoerde economische samenwerking gelden verschillende instrumenten (bevordering van de uitvoer en van Europese investeringen, opleiding, samenwerking op industrieel, energetisch, wetenschappelijk en technisch gebied). Daar deze samenwerking vrij heterogeen van aard was en daarmee een gering steunvolume was gemoeid, werden daarvoor tot dusver nog geen voorschriften vastgesteld.

2. Gezien het ingrijpende ontwikkelingsproces dat zowel de betrokken ontwikkelingslanden als de Gemeenschap zelf sinds de aanvang van deze vormen van samenwerking hebben doorgemaakt, verzochten de Raad en het Parlement de Commissie om zich hierop te bezinnen en nieuwe richtsnoeren op lange termijn voor te stellen, ten einde het communautaire beleid aan de veranderde situatie aan te passen en daardoor doeltreffender te maken.

3. In juni 1990 diende de Commissie een dergelijk bezinningsdocument in[1], aan de hand waarvan de Raad in december 1990 conclusies aannam omtrent de hoofdlijnen van de richtsnoeren voor de samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië tijdens de komende tien jaar.

   Gezien deze conclusies en als reactie op de wens van het Europese Parlement om de wettelijke en bestuursrechtelijke grondslagen voor de communautaire samenwerking aan de nieuwe realiteit aan te passen en meer doeltreffendheid en doorzichtigheid te garanderen, heeft de Commissie zich ertoe verbonden om een nieuwe verordening over dit samenwerkingsbeleid in te dienen.

4. Die nieuwe verordening is opgesteld om het mogelijk te maken, alle maatregelen van financiële en technische hulpverlening en economische samenwerking volgens de door de Commissie voorgestelde richtsnoeren te treffen[1].

   Beknopt samengevat omvatten deze nieuwe richtsnoeren het volgende :

---

(1) Doc. COM(90)176 def. van 11.6.1990

4.1 Meer aandacht voor mensenrechten en democratie.

Inderdaad staat bij de samenwerking de ontwikkeling van de mens centraal, hetgeen inhoudt dat de vrouwen en mannen in die landen bij de samenwerking worden betrokken. Voorts wordt de eerbiediging van de mensenrechten als een fundamentele factor voor een ontwikkeling in de ware zin des woords beschouwd, waarbij de samenwerking zelf als een bijdrage tot de bevordering van die rechten wordt opgezet.

Met het oog daarop wordt er bij het ontwikkelings- en samenwerkingsbeleid rekening gehouden met de vraag of een land de fundamentele mensenrechten en de beginselen van de democratie al dan niet eerbiedigt en aan zijn bevolking ten goede doet komen. In die geest dient de Gemeenschap meer steun te verlenen aan de landen die zich het meest voor deze beginselen inzetten en met name aan de concrete initiatieven die deze landen nemen om die beginselen toe te passen. Bij overtreding van de mensenrechten of niet-eerbiediging van de democratische beginselen, kan de Gemeenschap haar samenwerkingsverband zodanig wijzigen, dat deze samenwerking alleen beperkt blijft tot maatregelen die rechtstreeks ten goede komen aan noodlijdende bevolkingsgroepen.

4.2 Het milieu-aspect moet stelselmatig in alle steun- en samenwerkingsacties worden opgenomen. Daarvoor dient een aanzienlijk deel van de totale middelen - namelijk niet minder dan 10 % - te worden uitgetrokken voor de financiering van specifieke milieubeschermingsprojecten.

De samenwerking met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië op milieugebied is namelijk van vitaal belang, gezien het algemene karakter van de problemen die de ontwikkelingslanden eigen zijn (tropische bossen en milieubescherming), en er klaarblijkelijk behoefte aan technische ondersteuning bestaat, zowel wat het natuurlijke milieu als wat het industrie- en stadsmilieu betreft.

4.3 Bij de voortzetting en uitbreiding van de financiële en technische hulp moet ernaar worden gestreefd, deze laatste beter op de nationale en plaatselijke noden af te stemmen.

Deze hulp, die evenals in het verleden gericht moet zijn op een verbetering van de levensomstandigheden van de meest kansarme lagen van de bevolking, is bestemd voor de allerarmste landen, doch kan mogelijkerwijs in sommige gevallen ook tot vrij geavanceerde landen worden uitgebreid.

Zij is namelijk het voornaamste communautaire instrument van de ontwikkelingshulp, die ook voedselhulp, het systeem voor de stabilisering van de exportopbrengsten, mogelijkheden tot medefinanciering van acties van Europese NGO's en diverse vormen van noodhulp en humanitaire hulp omvat. Deze verschillende vormen van ontwikkelingshulp dienen te worden gecoördineerd en, zo nodig, geïntegreerd.

Over het algemeen beantwoordt de ontwikkelingshulp aan het gevoelen dat de Gemeenschap solidair dient te zijn met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië, die met enorme problemen te kampen hebben (bevolkingsaanwas, armoede op grote schaal, financiën en milieu), voor de oplossing waarvan zij zelf niet alle nodige middelen en kennis kunnen vrijmaken.

Een van de vele instrumenten hierbij is de financiële en technische samenwerking. Deze is gericht op een overdracht van financiële middelen en kennis voor welomschreven acties (projecten en programma's van diverse aard) om bij te dragen tot de oplossing van algemene of sectoriële problemen of tot de verwezenlijking van modelprojecten aan de hand waarvan nieuwe strategieën kunnen worden ontwikkeld.

De financiële en technische bijstand blijft nog steeds in de eerste plaats op de plattelandssector gericht, omdat de meerderheid van de bevolking van de ALA-ontwikkelingslanden tot deze sector behoort, en de Gemeenschap over een aanzienlijke ervaring op dit gebied beschikt.

Voorts moet er ook rekening worden gehouden met andere sectoren, zoals regionale samenwerking, het structurele ontwikkelingsaspect, natuurrampen, enz. Bij de uitstippeling van de maatregelen moet bijzonder belang worden gehecht aan aspecten als de rol van de vrouw, de bevolkingsaanwas, drugsbestrijding, enz.

4.4 De andere pijler waarop de samenwerking met de ALA-ontwikkelingslanden berust is het streven om bijzondere kracht bij te zetten aan de economische samenwerking. Die samenwerking moet zowel gestructureerd als daadkrachtig verlopen.

De samenwerking met de ALA-ontwikkelingslanden, inzonderheid met de meest geavanceerde daarvan, kan namelijk niet tot steun alleen beperkt blijven, maar moet deze landen helpen om zoveel mogelijk profijt te trekken van de door de uitbreiding van het internationale handelsverkeer en met name door de grote Europese markt, geboden vooruitzichten.

Tegelijkertijd moet zij het voor de Europese ondernemers, technologie en know-how gemakkelijker maken om tot deze landen door te dringen, waardoor de Gemeenschap op middellange en lange termijn zal kunnen meeprofiteren van de economische, commerciële en technologische en culturele expansie van deze landen met hun aanzienlijk potentieel. Tenslotte vervult zij een katalysatorfunctie bij de bevordering van de overdracht tegen marktvoorwaarden van middelen (kapitaal, technologie, know-how en afzetnetwerken) van de Europese economische subjecten naar de ALA-ontwikkelingslanden.

Bij de in de onderhavige verordening bedoelde economische samenwerking worden tal van uiteenlopende instrumenten gehanteerd, voor sommige waarvan een afzonderlijke rechtsgrondslag geldt, hetzij wegens hun verband met andere vormen van Gemeenschapsbeleid (onderzoek, energie, telecommunicatie), hetzij wegens hun specifiek en horizontaal karakter (EG-IIP).

Met dit laatste instrument wordt meer in hun bijzonder beoogd om de Gemeenschap de gelegenheid te geven "joint ventures" te bevorderen, waardoor de mogelijkheid om in de ALA-ontwikkelingslanden Europese investeringen aan te trekken groter wordt, hetgeen een van de dingen is die van de economische samenwerking worden verwacht.

Al deze instrumenten worden op geïntegreerde wijze bij deze vorm van samenwerking betrokken, in samenwerking met de financiële en technische samenwerking. De economische samenwerking kan er ook op gericht zijn, de regionale samenwerking te vergemakkelijken.

4.5 Gezien de nieuwe steunelementen waarvan in het voorgaande sprake is en de herziening van de in mei 1990 gemaakte financiële prognoses, zullen de voor steun en samenwerking uitgetrokken begrotingsmiddelen worden verhoogd.

Die verhoging maakt deel uit van een vijfjarenperspectief 1991-1995 voor alle krachtens de specifieke samenwerking met de ALA-ontwikkelingslanden (hoofdstuk B7-30) uitgetrokken middelen, ten einde een indicatieve programmering van de steun en de samenwerking op middellange termijn mogelijk te maken. De desbetreffende indicatieve cijfers zijn weergegeven in het blad met financiële gegevens in bijlage dezes.

5. Dit vernieuwde samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap houdt een aanpassing in van de wijze waarop die samenwerking verloopt.

5.1 Door steeds meer samenspraak te houden kan worden nagegaan, waaraan er bij communautaire steun aan elk land voorrang moet worden gegeven. Deze dialoog, die met name zal worden gevoerd in het kader van gemengde commissies voor ALA-ontwikkelingslanden die samenwerkingsovereenkomsten met de Gemeenschap hebben, heeft vooral betrekking op de algemene richtsnoeren en op de - met name sectoriële - doelstellingen en prioriteiten, die de steun en de samenwerking kunnen helpen bereiken. Daarbij zal worden uitgegaan van een evaluatie van de specifike behoeften van de verschillende landen, terwijl ook zal worden nagegaan met welke samenwerkingsacties van allerlei aard daaraan het beste kan worden tegemoet gekomen.

5.2 Telkens wanneer het mogelijk is zal er, dank zij het bestaan van meerjarige financiële prognoses voor de samenwerking van de Gemeenschap met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië, een meerjarenprogramma met doelstellingen per land en eventueel, per regio worden uitgestippeld. Die programmering die van indicatieve aard zal blijven, is bedoeld om het effect van het communautaire optreden op het beleid van deze landen te vergroten. Daarbij wordt rekening gehouden met de mogelijke inbreng van andere hulp- en samenwerkingsinstrumenten.

5.3 Bij de toekenning van de middelen en de keuze van de acties voor de financiële en technische samenwerking wordt o.m. rekening gehouden met :

- het niveau van de inkomsten en behoeften van de verschillende landen;

- de intrinsieke waarde van de acties voor het ontwikkelingsproces en de mate waarin deze bijdragen tot het voeren van een gezond, realistisch macro-economische beleid;

- de mogelijkheid om de belangstelling van het betrokken land te wekken en/of extra middelen vrij te maken voor bepaalde sectoren,

- de deelname van de betrokken bevolkingsgroepen;

Voor de economische samenwerking wordt bij de afbakening en de keuze van de acties rekening gehouden met de initiatieven en de belangen van de rechtstreeks daarbij betrokken economische objecten.

5.4 De steun van de Gemeenschap heeft betrekking op afzonderlijke acties, waarvan de te bereiken doelstellingen en te hanteren middelen goed zijn uitgestippeld, en met name op projecten en programma's, waaronder eventueel ook geïntegreerde projecten en sectoriële programma's.

5.5 Door een efficiënte integratie van alle communautaire samenwerkingsintrumenten, of die nu van financiële en technische of van economische of andere aard zijn, moet worden bereikt dat deze elkander onderling beter versterken. Dit moet niet alleen worden nagestreefd bij de algemene opzet van de samenwerking per land maar ook bij de uitstippeling van elk project of programma.

Deze integratie heeft meer in het bijzonder betrekking op de tegenwaardefondsen van de voedselhulp en van STABEX.

Er dient ook zoveel mogelijk te worden geprofiteerd van de uit het optreden van de Europese NGO's getrokken lessen, met name bij de vele met de Gemeenschap samen gefinancierde projecten.

5.6 Ook de coördinatie met andere donors en vooral met de bilaterale steun van de Lid-Staten moet worden verbeterd, waardoor Europa bovendien ter plaatse meer voet aan de grond kan krijgen.

Co-financieringen zijn de meest hechte vorm van samenwerking en verdienen dus extra steun, terwijl men er ook naar moet streven om de omslachtigheid en traagheid waardoor de besluitvorming en de uitvoering wegens het grote aantal "schijven" en de uiteenlopendheid van de voor elk daarvan geldende voorschriften worden bemoeilijkt, tot een minimum terug te brengen.

6. Gezien deze richtsnoeren, vergt de tenuitvoerlegging van dit communautaire samenwerkingsbeleid in zijn nieuwe vorm een ingrijpende herziening van de bestaande voorschriften.

   Dit beleid moet dus worden aangepast om rekening te houden met de nieuwe, voor de financiële en technische samenwerking aangehouden prioriteiten en worden aangevuld met bepalingen en beheersvoorschriften waarbij de economische samenwerking voor het eerst wordt geregeld voor alle instrumenten die geen afzonderlijke rechtsgrondslag hebben.

7. Derhalve stelt de Commissie de Raad en het Parlement het in bijlage dezes opgenomen voorstel voor een richtlijn voor, opdat dit zo spoedig mogelijk kan worden aangenomen. Dit voorstel betreft :

   - een ontwerp voor een nieuwe verordening ter vervanging van Verordening 442/81, voor wat de financiële en technische samenwerking betreft, en ter uitbreiding van die verordening tot economische samenwerking.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake financiële en technische hulp en
inzake economische samenwerking met
ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en in Azië

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien de voorstellen van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de Gemeenschap in haar betrekkingen met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en in Azië ("ALA-ontwikkelingslanden") sinds 1976 een beleid van financiële en technische samenwerking voert, waaraan in een recenter verleden ook economische samenwerking is toegevoegd; dat die vormen van samenwerking deel uitmaken van een omvattend beleid ten opzichte van alle ontwikkelingslanden, dat ook de uitbreiding van hun handelsverkeer inhoudt, zowel door de opname van deze landen in het systeem van het multilaterale handelsverkeer als door de doelgerichte maatregelen die door de ter zake bevoegde internationale organisaties worden getroffen alsook door specifieke maatregelen zoals het communautaire stelsel van algemene tariefpreferenties;

Overwegende dat het lopende proces van de Europese constructie en de steeds grotere plaats die de Gemeenschap in de wereld inneemt, een voortzetting van het streven naar economische samenwerking in het wederzijds belang en naar hulp van de Gemeenschap bij het ontwikkelingsproces in de ALA-ontwikkelingslanden rechtvaardigen, evenals de verruiming ervan tot andere landen of sectoren, de aantrekking van nog meer middelen en de pogingen om dit beleid beter op de landelijke en plaatselijke behoeften van elke regio af te stemmen;

Overwegende dat de Europese Raad herhaaldelijk de politieke wil van de Gemeenschap heeft bevestigd om de samenwerking met de gebieden in de wereld met een te laag ontwikkelingspeil te versterken, waartoe de Gemeenschap en haar Lid-Staten zich meer, beter gecoördineerde en veelsoortige inspanningen moeten getroosten;

Overwegende dat het Europese Parlement, na dit onderwerp op verscheidene van haar zittingen grondig te hebben behandeld, ook op deze versterking en op een herziening van de thans geldende communautairrechtelijke heeft aangedrongen, ten einde een grotere doeltreffendheid en een grotere doorzichtigheid te waarborgen;

Overwegende dat de Raad zijn goedkeuring heeft gehecht aan conclusies waarbij de richtsnoeren op lange termijn voor deze samenwerking zoals deze door de Commissie waren voorgesteld en die betrekking hebben op de in beschouwing te nemen prioriteiten en sectoren en op de wenselijkheid om de daarvoor meer middelen uit te trekken alsmede op de mogelijkheid om deze op middellange termijn indicatief te programmeren worden ondersteund;

Overwegende dat de Raad en het Europese Parlement niet alleen de van oudsher bestaande actieterreinen hebben bevestigd, maar ook nieuwe prioriteiten hebben aangegeven, in het bijzonder voor de milieubescherming, de menselijke dimensie van de ontwikkeling en de economische samenwerking in het wederzijds belang van de Gemeenschap en de landen die haar partners zijn;

Overwegende dat de voorschriften voor het beheer van de financiële en technische hulp en, voor de economische samenwerking met de ALA-ontwikkelingslanden dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat bijgevolg Verordening (EEG) nr. 442/81 van de Raad van 17 februar 1981 inzake financiële en technische hulp aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden[1] dient te worden ingetrokken en door de onderhavige verordening dient te worden vervangen;

Overwegende dat het Verdrag voor de vaststelling van de onderhavige verordening in geen andere bevoegdheden voorziet dan die van artikel 235,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De Gemeenschap gaat voort met een samenwerkingsverband met de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië, die niet tot de ondertekenaars van de Overeenkomst van Lomé behoren en niet onder het Gemeenschapsbeleid ten aanzien van het Middellandse Zeegebied vallen, hierna "ALA-ontwikkelingslanden" genoemd, en geeft daaraan uitbreiding. Die samenwerking omvat zowel financiële en technische bijstand voor de ontwikkeling als economische samenwerking. In dit verband hecht de Commissie het allergrootste belang aan de bevordering van de rechten van de mens, aan het vrije handelsverkeer, met inbegrip van de culturele dimensie ervan en aan de milieubescherming, waartoe in een perspectief van wederzijds belang, een dialoog over politieke, economische en sociale vraagstukken wordt geïntensifieerd.

(1) PB nr. L 48 van 21.2.1981, blz. 8.

Artikel 2

Alle ALA-ontwikkelingslanden komen voor de financiële en technische hulp en voor de economische samenwerking in aanmerking.

Behalve Staten en regio's, komen als doelgroep of partner in aanmerking : gedecentraliseerde overheidsdiensten, publiekrechtelijke agentschappen, plaatselijke of traditionele gemeenschappen, particuliere instellingen en particuliere economische subjecten met inbegrip van coöperaties en niet-gouvernementele organisaties.

Financiële en technische hulp

Artikel 3

De financiële en technische hulp is voornamelijk gericht op de verbetering van de levensomstandigheden van de meest behoeftige lagen van de bevolking en op de uitvoering van maatregelen in sectoren waarvoor het moeilijk is intern middelen aan te trekken, maar die voor de ontwikkeling van deze landen of voor de internationale gemeenschap in haar geheel van strategisch belang zijn.

Deze hulp is in de eerste plaats bestemd voor de door de allerarmste ALA-ontwikkelingslanden geleverde inspanningen.

Artikel 4

De financiële en technische hulp dient in het bijzonder voor de ontwikkeling van de rurale sector en voor een betere veiligstelling van de voedselvoorziening.

Bovendien wordt bij iedere actie rekening gehouden met de bescherming van het milieu en het behoud van de natuurlijke hulpbronnen, met de dimensie van de ontwikkeling, inzonderheid met de rol van de vrouw, met demografische vraagstukken en met de problematiek rond de betrek-kingen stad-platteland.

Een aanzienlijk gedeelte van de hulp is bestemd voor projecten waarmee meer in het bijzonder de bescherming van het milieu wordt beoogd.

Deze hulp kan ook de vorm aannemen van maatregelen voor de drugsbestrijding, de verbetering van de levensomstandigheden in de grote steden en de structurele dimensie van het ontwikkelingsproces.

Een deel van de hulp kan beschikbaar worden gesteld voor herstel- en wederopbouwacties na rampen, van welke aard dan ook, en de voorkoming ervan.

De regionale samenwerking tussen ontwikkelingslanden moet als een belangrijke sector voor de financiële en technische hulp worden beschouwd, met name op de volgende terreinen :

- samenwerking voor de milieu-bescherming,
- ontwikkeling van de handel binnen dezelfde regio,
- versterking van de regionale instellingen,
- steun bij de onderlinge integratie en invoering van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen en activiteiten tussen ontwikkelingslanden,
- verbindingen, vooral wat de normen, netwerken en diensten, waaronder telecommunicatie betreft,
- onderzoek en opleiding die met de ontwikkeling verband houden,
- samenwerking op energie-gebied.

Artikel 5

De financiële en technische hulp kan op gebieden en in specifieke gevallen waarbij het optreden van de Gemeenschap beantwoordt aan rampsituaties of waarbij dit een aanzet biedt tot nieuwe acties of tot een nieuw beleid in sectoren die op regionaal of internationaal vlak essentieel zijn, tot betrekkelijk geavanceerder landen in Latijns-Amerika en Azië worden uitgebreid, en wel in de volgende sectoren :

- drugs,
- milieu en natuurlijke hulpbronnen,
- versterking van de instellingen,
- modelacties ten behoeve van bijzonder kansarme lagen van de bevolking,
- regionale samenwerking.

Economische samenwerking

Artikel 6

De economische samenwerking draagt bij tot de ontwikkeling van de ALA-ontwikkelingslanden door deze te helpen van de door de uitbreiding van het internationale handelsverkeer, waaronder begrepen de grote Europese markt, geopende perspectieven zoveel mogelijk profijt te trekken en door een sterkere aanwezigheid van Europese ondernemers, technologie en know-how te bevorderen.

Met deze vorm van samenwerking wordt vooral beoogd steun te bieden aan landen, waar een macro-economisch en structureel beleid wordt gevoerd om handelsverkeer en investeringen aan te trekken en om overdracht van technologie te bevorderen waarbij met name de bescherming van de industriële en intellectuele eigendom wordt gewaarborgd.

Artikel 7

De economische samenwerking richt zich vooral op drie sectoren :

1) de verbetering van het wetenschappelijke en technologische potentieel en, in het algemeen, van het economische, sociale en wetenschappelijke klimaat door middel van opleidingsacties en de overdracht van "know how". De doelgroep wordt hoofdzakelijk gevormd

door leidinggevend personeel, economische besluitvormers en opleidingskrachten, en omvat alle economische, technische en wetenschappelijke gebieden, met name op het terrein van energie, ecologie in industriële of stedelijke milieus en dienstentechnologie;

2) de verbetering van de institutionele ondersteuning, ten einde het wettelijke, bestuursrechtelijke en maatschappelijke klimaat ontwikkelingsvriendelijker te maken;

3) de steun aan het bedrijfsleven, met name door opleiding en technische bijstand, contacten tussen bedrijven en maatregelen ter bevordering van de toegang tot grotere markten, onverminderd de specifieke bepalingen inzake "joint ventures" van Verordening (EEG) nr. ....van de Raad <EG-IIP>,(2)

De regionale samenwerking is in het bijzonder op de volgende terreinen als een belangrijke sector van de economische samenwerking te beschouwen:

- samenwerking met industrieel- en stedelijk-ecologische doeleinden,
- handelsverkeer en uitwisselingen binnen de regio,
- regionale instellingen voor economische integratie,
- regionaal beleid,
- verbindingen waaronder telecommunicatie,
- onderzoek en opleiding,
- samenwerking op energie-gebied.

Wijze van uitvoering

Artikel 8

De financiële en technische hulp en de economische samenwerking nemen in de regel de vorm aan van niet terug te betalen subsidies, waartoe financiële middelen dienen die daarvoor op de Algemene begroting van de Europese Gemeenschappen worden uitgetrokken. Co-financieringen met Lid-Staten of andere donors worden door opvoering van de coördinatie nagestreefd. De hulp moet evenwel zoveel mogelijk van communautaire aard blijven.

Artikel 9

1. De financiële en technische hulp kan alle invoeruitgaven dekken en ook de plaatselijke kosten in verband met de uitvoering van projecten of programma's.

   Voor maatregelen van economische samenwerking, opleidings- en onderzoeksprogramma's en voor ontwikkelingsprojecten en -programma's kan de Gemeenschap met name de onderhouds- en functioneringskosten voor haar rekening nemen, echter met dien verstande dat voor de programma's zulks slechts in de aanloopfase en op degressieve wijze mogelijk is.

---

(2) PB nr. L .... van ....., blz. ..

2. Steiselmatig dient ernaar te worden gestreefd dat de partners (landen, lagere territoriale overheden of afzonderlijke doelgroepen), naar draagkracht en ook naar de aard van elke actie in de kosten delen. De betaling van belastingen, rechten en heffingen en de aankoop van terreinen worden niet door de Gemeenschap gefinancierd.

3. Studie- en expertise-kosten op korte en lange termijn om de doelgroepen en de Commissie te helpen bij de uitstippeling van de algemene beleidslijnen, bij de afbakening en de uitwerking van de acties, bij de controle en de evaluatie worden normalerwijs uit communautaire middelen bestreden, hetzij in het raam van de financiering van afzonderlijke acties, hetzij afzonderlijk.

Artikel 10

Deelneming aan aanbestedingen, prijsopgaven, overheidsopdrachten en contracten staat op gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke en rechtspersonen uit de Lid-Staten.

Wat de financiële en technische hulp betreft staat deze mogelijkheid tot deelneming normalerwijs ook open voor het te steunen land en kan geval per geval tevens tot andere ontwikkelingslanden worden uitgebreid.

In uitzonderlijke en naar behoren gerechtvaardigde gevallen mogen bepaalde, specifieke onderdelen ook van andere oorsprong zijn.

Artikel 11

1. De projecten en programma's waarbij steun wordt verleend, waarvoor de door de Gemeenschap ten laste te nemen kosten meer dan 2 miljoen ecu bedragen, evenals ingrijpende wijzigingen en eventuele kostenoverschrijdingen welke voor diezelfde acties nodig mochten zijn en die meer zouden bedragen dan 20 % van het oorspronkelijk toegekende bedrag, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

2. Zo nodig worden volgens de procedure van artikel 12, lid 3, de besluiten vastgesteld die nodig zijn ter omschrijving van :

   - de coördinatie van de communautaire samenwerkingsmaatregelen met die welke op bilaterale basis door de Lid-Staten kunnen worden getroffen;

   - de indicatieve meerjaren-richtsnoeren die voor de belangrijkste partnerlanden gelden;

   - de samenwerkingsgebieden naar thema of sector.

Artikel 12

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegen-woordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

   De Commissie stelt de financieringsbesluiten vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

   De Raad kan binnen de in de tweede alinea genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

   Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

   De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 13

De Commissie legt de Raad en het Europese Parlement een jaarverslag voor over de uitvoering van deze verordening, welk verslag een overzicht behelst van de uitvoeringsresultaten en van de tijdens dat jaar gefinancierde projecten en programma's.

Bovendien wordt aan het einde van iedere periode van vijf jaar een algemeen verslag uitgebracht dat de resultaten van de regelmatig uitgevoerde evaluatie behelst.

Artikel 14

Verordening (EEG) nr. 442/81 wordt hierbij ingetrokken.

Iedere verwijzing naar genoemde verordening geldt als een verwijzing naar de onderhavige verordening.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

FICHE FINANCIERE

IMPLICATIONS FINANCIERES

1. Intitulé de l'action

Projet de règlement relatif à la mise en oeuvre de l'aide technique et financière et coopération économique avec les pays en voie de développement d'Amérique Latine et d'Asie.

2. Lignes budgétaires concernées

B.7. 3000 - 3001 - 3002 - 3003 - 3004
B.7. 3010 - 3011 - 3012 - 3013 - 3014
B.8. 7300 - 7301 et 7304
B.8. 7310 - 7311 et 7314

3. Base légale

Article 235 du Traité

4. Description de l'action

4.1 Objectifs spécifiques de l'action

Accroissement de l'effort de l'aide communautaire au développement notamment dans les PVD-ALA les plus pauvres dans l'objectif de répondre à une demande pressante d'extension du champ d'application de cette forme d'aide (protection de l'environnement, dimension humaine du développement, coopération régionale, dimension structurelle du développement, catastrophes naturelles, etc ...).

Renforcement et diversification de la coopération économique afin d'accélérer, essentiellement dans les PVD les plus avancés, le développement par un transfert de "Know-How" européen dans un esprit de bénéfices mutuels afin que ces pays puissent tirer avantage de perspectives nouvelles ouvertes par le grand marché européen.

4.2 Durée

Indéterminée

4.3 Population visée par l'action

Les populations de tous les pays d'Amérique Latine et d'Asie, soit plus de 3.500 millions de personnes dans 41 pays - et en particulier les couches de population les plus défavorisées dans les pays les plus pauvres.

5. Classification de la dépense ou des recettes

5.1 D.N.O.

5.2 CD sauf B 7 3002 et B7 3012 et les lignes "minibudget" qui sont CND

5.3 Ce règlement n'engendre pas de recettes spécifiques.

6. Nature de la dépense

6.1 Subvention à 100 % : oui sauf co-financement au titre de l'article 16 du règlement

6.2 Dans certains cas, subvention par co-financement avec d'autres donateurs d'aide

6.3 Aucune bonification d'intérêt

6.4 Autres : rien

6.5 Pas de remboursement prévu

6.6 Pas de recettes

7. Incidence financière sur les crédits d'intervention (partie B du budget)

7.1 Mode de calcul

La dotation anuuelle sera fixée par l'autorité budgétaire. La Commission, dans son document COM (90) 176 a proposé pour la période 1991 - 1995 un montant global au prix de 1991 de 2.900 MECU. Il s'agit d'un montant indicatif(1).

7.2 La part du mini-budget

Cette part se situe entre 2,5 % et 3 %

7.3 Echéancier indicatif des crédits d'engagements et de paiements

Sur l'ensemble des lignes citées en 1.2, l'échéancier estimatif se présente à ce stade de la façon suivante :

	1991	1992	1993*	1994*	1995*
Crédits engagements	428	518	537	558	588
Crédits de paiements	293	329	390	470	540

(*) Prix 1992. Sous réserve des résultats d'une reconduction éventuelle de la perspective financière dans le cadre de l'accord inter-institutionnel sur la discipline budgétaire.

8. Dispositions anti-fraude prévues dans la proposition.

Il s'agit de dépenses essentiellement mises en oeuvre par les pays tiers et par la Commission qui exerce sur la totalité des dépenses son contrôle normal.

---

(1) réparti comme suit :

Chapitre B7-30 **crédits pour engagements en m.écus**

1991	1992	1993	1994	1995
448	580	600	620	652

A noter que le Conseil pour sa part a accepté le 18 décembre 1990 un montant global de 2.750 m.écus.

FICHE D'IMPACT DE CERTAINS ACTES LEGISLATIFS SUR LES PME ET L'EMPLOI

1. OBLIGATIONS ADMINISTRATIVES DECOULANT DE L'APPLICATION DE LA LEGISLATION POUR LES ENTREPRISES

   AUCUNE

2. AVANTAGE POUR L'ENTREPRISE

   OUI

   LESQUELLES

   La coopération au développement pourra engendrer des avantages pour les PME dans les domaines services et fournitures de matériel.

3. INCONVENIENTS POUR L'ENTREPRISE

   NON

   CONSEQUENCES

   ———

4. EFFETS SUR L'EMPLOI

   Aucun effet négatif prévisible sur l'emploi dans la Communauté.

5. A-T-IL EU CONCERTATION PREALABLE AVEC LES PARTENAIRES SOCIAUX ?

   NON

   AVIS DES PARTENAIRES SOCIAUX

   ———

6. Y A-T-IL UNE APPROCHE ALTERNATIVE MOINS CONTRAIGNANTE ?

   NON

ISSN 0254-1513

COM(91) 104 def.

DOCUMENTEN

NL 11

Catalogusnummer : CB-CO-91-128-NL-C
ISBN 92-77-70545-0

VERKOOPPRIJS	tot 30 blz.: 3,50 ECU	per 10 blz. meer: 1,25 ECU

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg